

mustafa özer

evsa

mustafa özer

evsa

mustafa özer

evsa

harman rüzgarı

evsa

fragment

ak tavşanlar kaçır boğuk sesler içinde
kara gözlü tüfekler konuşur soğuk sesler içinde
vururlar acımasız vururlar acılar içinde yanan
yanginhane yürekleri soğuk sesler içinde

mavili yağmur

taşır içim bir ezel gölü taşar durmadan
yokluğa gömülü evren eşiklerine
özge gönlüm içince seni ta içinden
bir elim gölge tutar münkir güneşlerine

bunca sular dirilir öldüğü birdir
ezel gölünde sarılan suda
çığlığında geceleri böldüğü
güneyinde yosun tutan duyguda

şairler de vurulur şiirlerinde
nice kutup yıldızına asılan olur
sözdür bu gelen tanrıca özgür
bir el ki taşar güller üstüne
bir el ki gök gibi yağmur

gün dönümü

ay ışığı bir tutam sestir avuçlarıma dolan
kayarken kaybolan yıldızların yok oluşu
yüreğime saplanan mahun sarısı akşamlar
trollerle yolunan deniz saçları yılgın
tarihin gün dönümünde
akşamlar düğüm çalar geceler kördüğüm açar
gördüğüm gün öldüğüm düşlere
ağır enkaz uykularımı ortasında çözdüğüm
kuşkonmaz dallarına ördüğüm güle

kaçan benim ceylan özgürlüğüne harman olan
çan sesleridir kaçan ayaklarımı kıran
ardı beslek solukların sol gözleri kan yolumu yıkan
süngülü sözlerden kaçışım olmayan yüreklerden
tarihin gün dönümünde
çantalarda satılan ulusun harmanilerine mahrum
akşamlar
namus günlerini almaz koynuna
namlusunda öz ulusu susturan ben bir vurumluk can
yar kolu dolanırken boynuma

paslanan parmaklarım gün atımı sürgün
yorgun duaların örtüsünde
geceyi seçen tana seçilen insanı sundum
tarihin gün dönümünde

evsa

bir kişilik yağdı yağmur

kapandı gökler kırdılar camlarını
iblis elmasında yansıyan evhamlarıma
bir kişilik yağdı yağmur

bir azaptı köpek dişlerim
bir azap ki azat olmaz içimdedir
bir kadeh içimdedir kabir

üstübü dolaşığı
bu gün ışığı
serencamıyla alnımdan dökülen
yılların kırışığına
bir kişilik yağdı yağmur

asuman ruhumun sesine girdim
yağdım

ıslandım

asıldım küfrüme

uslanmak misali
visali kapanık yolcular için
bir kişilik yağdı yağmur

iğde dalını astım gözlerinizden
benden çok uzaklardaydınız
ve mavi deniz gözlerinizden
bir kişilik yağdı yağmur

bir kişilik yağdı yağmur
neler çektim kendi halimden
ıslıklarımı astım yağmura
susadım sevdalım susadım
yağmur ıslıklarına
bir kişilik yağdı yağmur

evsa

neyleyim

çın çın ışınlar dolaşır çevremde
mevlevi çemberler bireşir mevlaya erişir mavlanaya
kırısan çizgilerimden ney sesleri boşanır
sanırım ebabil kuşları taşır
taş kelimeler altında kalır başım
babel haramileriyle
ney içimde dil
bunu bil
gözüm dünyada değil
ama neyleyim

yüzler yetmez yüzyılları görmeğe der içimde bir ses
pes olan motor sesi
kadınla indi tize
bize verilen zamanın içinde

hırsız var içimde kime yansam hırsız oluyor
ney esrimesi gözlerimde
oyarak seslerini hicazın
bir avuç hava
kar-ı natık eyliyor
yanıyor ışılışır ellerim
yanım makamında
şiiirde pişen başın
öne düşen acısını bilirim
ama neyleyim

benim eserlerim

I.

nerde güneş görsen kitaba kapak olmuş
o kitap benim o güneş ben
izbe raflarınızda ezilen
bir atımlık can içindeyim

serapa bir yele görsen tökezlemiş
koşan benim koşulan ben
bunca zorda
yılan akmış kuş yuvasına
mini cik bir ses duysan
yenen benim yenilen ben
benim eserlerim

evsa

II.

anaforda çırpınan yürekler içindeyim
gökler çatlıyor çaresizlikten
umut diye sarıldığım sularda
sözler elimde kalıyor
ve param parça yere düşen avizelerde

Ömür yoğun olmalı kurşunu yoğurmalı
vurmalı alnından duran zamanı
Ölüm görmeli ömür dediğin
güzele vurulmalı

III.

dirilp gerilen okyanuslar oturur
dizginlerine kara yosunların
dayanmak gerekir duymak için
boşanmak için dolu dizgin

dirilen dalgalarda gerilen sular ezilir
ezilmeden duyanlar da var
siz ezilmeden duyanlar
sizdenim
zira bir coşku değil duyduğumuz
bulanık yüzlere bakıldığında
kıvılcık ırmağın akar damarımızda
yürüyen ayaklar burkulduğunda
ve eylem içre yürek som yürek
sonsuz dek y ü r ü y e c e k

evsa

migren

güne karşı devlet için
ele karşı evlat için
gülfaın tuđyan içinde
namus için
gülfaın tufan içinde
diri dilber göđüslerini ezen
eriyen yılları eriten ufukları
avuçlarında acı dindiren
gülfaın divan içinde
divan tuğlarını savurur
gülfaın isyan içinde

ehram eriten evham gülfaın sunsa yeridir
aynalarda tutulduğum migren ağrılarında
dilim donsa yeridir

gözüm gün gülmez rüzgar söylemez dilim
elim ermez bir hava
amansız isyan kokan halimden
inkar susan dilimden
yağmurlar asılır damlalarına
kısılr yıldız ıslıklarına
elim yansa yeridir

kıyıları ben olan deniz yaprağı
yöresiz rüzgar toprağı benim kadar
yalvarmalar

yalvarmalar

YAR

varmalar içinde
söyle ne var
nedir bunlar
gülfaam elinde

gözgöz olan sana mahsus özbeöz senin
şerrinden kaçan sesinle sustum
seni gören yerlerimde dondu kan
bir isyan gibi
inlerine dönmeyen aylar gibi
içimde buyan duygular
gülfaam içinde

evsa

VE “kul”

“kul olduğunu bul”

pul pul dökülen sevaplarını

hatır uğruna önünde soyulduğun natır günahlarını

öp alnından evrenin

gülfam nezaretini

kara ayaksız basan kara kömür gözlerin

ömrün ölüm süreminde

kibritsiz çıra yakar

bir de beni

kurşunla yazılmış

kalemle yazılmış

alın çizgilerimde

gülfam önce gözlerini

yakar

yakar

yakar

gülfam bakar içimde

gülfam bahar içinde

kendine karşı evlat için

synchrony

sayarsın sayıklarsın dokuzu
çıktın yaydan bir kez
dokuz oldun
kondun şahdamarın omzuna

en girgin ya da yalın kaldın
ağlamaklı olsaydın açlığından
sen bir sorgusun
zorunlusun tok salınmaya

gurbetle beş'e dört vardı

telefon tellerine yaslanan gurbet akşamlarına
her akşam yeniden payanda durmak için
döndürüp döndürüp dirilen acılarımı
kar beyazlığında bahar edip yaslarım
dönemem şafaklara

parmaklarım bulandı evrensele düşlerim garip
henüz düştüm rüya sancılarına
dürüle döne dürüle döne nefes kesti bu düşler
tüm dervişler dirilmişler de gelmişler
baş ucuma durmuşlar beni hiç görmemişler

su sela'sı sardı sargın dilber yıldızları
ilmeklemek için yakama yalınlığını gurbetin
gülhatmiler kopardılar saman yolundan
büyüdüm büyüdüm gusletti ölüm
bir sesle iç içe yaslanıp yalnızlığımda büyüdüm

gelmek zorundasın gereklisin bana her akşam
ey benimle yüklü gurbet akşamları
seni ben büyüttüm yatağımda
seni ben sakladım koynumda
ölümle ayrı düşen anılara

pencereden

----galib'e---

I.

derinlerin maviliği kararırken derin derin
körlerin yayılım ateşinde
kabaran çilingirlerin zar atan elleri
kin çeker gecelerime

ışıksal bölgelerin balıkçıl taşınımı
kan kusan kurmayında
kara gölgelerine değin
bizim bizim bizim dediğin denizleri
el kıyılarında terleriz

evsa

II.

köşker bıçaklarıyla birbirinden ayrılan kıta balkonu
naraların ortasında irisleyin göz önünde
getirilen bir deniz var
denizler hep mavi bakar
yakar bu bakış yakar yürekten beni

gelin perdelerinde tatlı suyu tuzdan ayıran
ayet yüklü ateş böcekleri
çanakkale boğazında istanbul yanar

eski güneş yeni gün Kızıldeniz korkusu
kangren akdenizin bahtı karardı inebahtıda
yitikliğinde yansam endülüs'ün
ansam barbaros'u piri olmaklığım vebal diye
eski güneş yeni gün için

III.

kıyı çizgisi hazin kuşları şarkısı
ufka güneş getirir
ve eritir
ufku bitiren dağları

ürken şarabnel parçaları kıyı kurdu
kıyıları enkaz dolu ezintiden
denizden kaçan yelken dolusu mavi
yüreğime yurt kurdu
anadolu

işlikler içinde köpüren önlükler içinde mavi babalar
soyтары kentsoyluların yarasında bilenir
bir çift pabucuyla bir çift gölgesi
altmışbir ekran seslenir

evsa

turnalar telgraf gözlerinden tükenir
yemenden öte fizandan yakın
kumsala vurur
tunasal akın
yenilgiler ben olurum
osmanlıcasına onur içinde onurlar içinde
yılgin yıldızların geleceğinde
çok kişilik kıvanca durur
seni barış yükü ceylan ayaklı
yani üveyik kanatlarını
yollarına dua kurup kollarımda beklerim

ak beklemekten gözlerimde kara kalmıyor
deniz gelmiyor kara kalmıyor
sevda süreminde sabır işçisi ben
ah beklemekten gözlerimde kara kalmıyor

göl taşımak

tükelenen ömrün yanında yalvaran sesimle
aşılmayan yüreklerin gerisinde kalan
gözüme dolan yolların yorgunuyum yıllardır

yorgunum yolum yolum yorgunum
durgun gözlerimi verdim de sana
durgunum bugün bugün durgunum

gözümü bürüyen rahmet sisleriyle bilenen
sindirilmiş bir inancın görülmeyen yanında
gülle taşınmaktan yılmayan gül nedir bilmeyen avuçlarım
gün gelince öğreneceksiniz gül taşımayı

gül tutmayı müslümana nasılmış
ve güne görevin gül taşımak olduğunu

yorgunum yolum yolum yorgunum
durgun sesimi yordum yoluna
vurgunum yine dünden vurgunum

evsa

dönence

sükun denizi bölüştürdü
dönüştürdü mercan adalarını
kılıç balıklarıyla sönen sütunlara işlenen
kılçık kadar kaygan göz kadar soğuk
mermer damarlarında beklenen acımı

pergel gibi bir ucunda yaşamın
çizmekliğim göz halkalarını
alınlarınızda çember çevirmekliğimden dışı
--bir söz bir kişi—
bir yanımı tutan engel
sussam yine duyar
bende yaşayanlar
yaşananlar
var

evet

kime dedinse dedin

dediğin

BELA

evsa

lice'lice

yaşadık

aldırmadılar

YAŞAMADIK

mors olduk yorulduk noktalardan

çizgiler alınımıza gerildi

altı kapıya gele çektik mars olduk

stoplarla doldu yöremiz

yaşadık

aldırmadılar

YAŞAMADIK

coğrafyalar konuşur tarihler susar

sırtından inince dağlar

miyop gözleriyle ihtiyar dünya

lice'de nicedir ağlar

halımızca

yaşadık

aldırmadılar

YAŞAMADIK

bir yemeni sarkanda yan kazalara

etler licelice dökülür etnoğraflara

yazılar çıkar

yazılar kara sözler kara

yazgıları kapkara

sanlama

adın geçerse varlığını
sürer evren serinliğine
sen değilsin yaşayan
seni yaşayanlar var
sünger çekerler varlığına
varolduğuna pişman ederler
ve seni yerler

bir öykümüz var maymun olduğunuza dair

bir öykümüz var branda gibi ama deriden
dokunsan iniler inilti ki derinden
hint ormanlarından ekvatordan avusturalyadan
tırnakları haz dolu bir antropologdan
“romus bulmuş romulusu
ve yan yana durmuş rhesusla
romulus susmuş romus uyumuş
ve rhesus kulaklarını tutmuş”
tutturmuş antropolog
maymun olduğunuza dair bir şarkı
bir viyola
 bir davul
 bir bom
“nobel”
sonra hitler
 akıl hocası gobbels
“literature of latin” ve dinamitin
ardında yürümek için savaş adımlarıyla
girdiler konuya
oysa ben
gözlerime dolan Edison ışınlarını
bunca sabırdan sonra tükürmek için
hatta ılıkça kusmak için
çağdaş başlardan
ağustos böcekleri topluyorum

emin belde

ay esrimesi çırılçıplak sevaplarını
ele sislerinden evrenin
eğil kanatlarıma gül dalım
çıkalım bu semadan
günah örten duadan
Allah'a sığınalım

evsa

şapka devrimi

oyalı şapkalar altında
giysileri boyalı adamlar görürsün
şaşma sakın kendini aşmadığına
aşamadığına hele
aldırma sakın

anda

küfür indi dipcik indi
mora çaldı gökyüzü
“üç gün oldu ben bu derde düşeli”
karanlıklara daldı gökyüzü
saldı yıldızlarını sözüme

yavrum yüzünde gökler yürürse bir gün
ahımı yerde bırakma sakın
sakın isyan etme göklere
zira içinde ben varım
ben varım
yıldız kaymalarında
hilalinde ayların
unutma ki ben varım
saman yoluna düşen gölgede
sana okyanusları açan
kutup yıldızlarında ben varım

peygamber büdesinde muştı ozanlarını titreten
asılan duvarlar benden yana
yedi kez asılan ozanlar
ve varlarına asılan
ashab ve el suyu şiir

evsa

kendi adına düşer kes

çabuklaşan gökyüzünün altında kalmak

az da olsa cezalı

belasına müstahak adımın ardında

seyreyledim seni

beni

ve içimde esen divan dilini

karacoğlan elinde çizilmiş eski bir eskizini

sahaflar çarşısına serçeler konar

herkes eskisine böylece yanar

herdem ateşte yansa da yine

yapış yapış istanbul kokuyor kitap

dili peltek gözü pel

pel bakar durur yaprak yaprak

yel eser kitap kurdu önüne

üzengiye katlar sayfaları

alır gökyüzüne

isa gelmiş olmasın diye

sonra dolular yıldızlardan

her biri bir kel kafada birdir bir

oyuna geldiler

o kafadan bu kafaya

gerinmek sevdasına

gerdiler semai gergeflerini

vurdular gözlerin karasına

yarasına tuz ektiler

uyardılar kul bildiklerini

ise

doğarsa gün toprağı koklamadan
eserse rüzgar
bulutları ağlatmadan yağarsa yağmur
kuşdallarını sarsmadan

ve ben yırtık bir pabuç gibi
yalan

yalan

yalan gibi

yan yürüyorsam yanmadan
cenaze koklar gibi
ölümü kaldırmadan
özgürlüğümde

kırılan sevinç üstüne

“nim neşe” sayalım baharı
okunur belki esamiden adımız
duyulur yar içinde çarnaçar
nim neşe nedim feryadımız

“nim neşe” sayalım baharı
belki yaz gelir yaz içinde yar
yar yolunda engel var
yar yar derim duyar

“nim neşe” sayalım baharı
çağlar kokan kadıköy akşamlarında
ey zaman “nim neşe” den elaman
kırılan sevinç hışımlarında

masal gibi

binbir gece masallarında
gölge düşmüş gölgelere
bir nükte deniz için
elma satan can alan can kız
yıldız sattı göklere

evsa

iki parça oluĐtur evrenim

ağıtlarıma çaldığın dıĐđm
güldün güldü aĐladın güldü
gecelerime kan davasıydı ağıtların
gündüzleri ağıtlarıma büyüdü

densiz ve dengesiz paymal için
olumsuz bir icmal için
nice aĐıtlar soydum kirpiklerinden
dilsiz bir ihtimal için

köstebek geveni

iki dağa dayadım dirseklerimi
ve dudağımı verdim
şiiir ısıklıklarına

yarın omzundan düşüp kırılan büyü
bir testi su
ozanlık duygusu
şiiir pınarlarına

abandım gözüne pınar ağladı
bu yüzden dağlıyım
ayaklarım ıslandı
çoban yıldızı doğarken

çiçek açtı köstebek geveni
der beni der
derbeder ellerimi
dikenler deler

iki menekşe büyür
salkım saçak lacivert geceye
ne yandan baksam geleceğe
gam üstüne denk tutar

evsa

gelen zaman

ve yenilmeden
kelime kurşunlardık zamana
hani ilk şiir günü

katlanan ellerimize
tütün yapraklarına bakıp
nicedir vatan cüda kıldı dostlarımız
bizi anılarda bırakıp

karga karası gelen zaman
sergelerde kurudu dize
iki kol arası geriliyor
kara şiir olurdu maddemize

bir umut daha var
beklemek
ilk şiir gününü
şiirin güldüğünü

rüzgarlı parmaklar

--tüm öğrencilere--

I.

bağırma doldurduğum yorum yüzünden
boğuk boğuk
ve som soğuk
çıldırma çadırında
çingil çingil sarkan
çıplak çılgin kaslarım
siyanür siyahı kan çemberinde
kobra kobra
yürük atları geçti
kan ter içinde koydular
soluk yaklaşımı yalnızlık yıldızlarına

ağustos böceği
savaşlar
ve otlar ve insan
mevsimle konuşacakmış
oysa ben dört mevsime ekledim bir yenisini
BENİ
beş mevsim taşıyacak

evsa

isyan yağmurlarıyla yan yana
ıslanan kirpiklerime yaslanan
yangın harmanı insanım
harran gibi sımsıcak saran
ağrının doruğunda

selam gibi saplanan
insanım
kim deme kimiz de
varsak ikimiz de

n'olur susmayın susmayın n'olur
insan susarsa saatlar durur

II.

kahraman çapı çıkrık olursa
ne kar oynar böyle dramı ne rüzgar
eğilir bükülür sözleri
kahrolan alın çizgilerinde
büzütür donar insan gözleri

elbet çekilirse kılıç arkadan
okul kitaplarında
kağıtlar alkış tutar alçaklığa
baş demeden
serçe
ve
şahadet parmaklarını adarlar alçaklığa
bir lokmacık kursakları uğruna

evsa

dudaklar görüyorum
basma desenli
pazen tüylü
poliyetilenden
etek öpmekten

eller görüyorum
kırık bisküvi yapımlı
motor yağında kara ve kaypak
dilenciden almış ürkek parmaklarını
besbelli yorulmuş
dudağına el taşımaktan
sararmış ve solmuş

körolası kölelik yasan yok
çünkü her dükkan adına işler
bir çağ içindesin

III.

soluk kadar ince
lezzet kadar ince
öyle ince bir düşünceyi
düşünce anlayan
rüzgarlı parmaklarım astı kalemlerini
kalem tutunca anladı kan tutmasını
bu kez sevgi oturdu kan kurutan
ançuez topraklara silemedim derdimi
anladım acıkmış ölümüm
aklıma gelir
cıscıvık
med cezir
toprak tükruk arası varolmak
toprak
 toprak
 varolmak

krom karanlığında bağlanan
barut kokusunda ağlanan gözler
kırın ardında
yeşil yeşil kırpılır
sınırı atlamadan nasıl varılır
sevda nasıl çağrılır
kırın ardına

evsa

sınırındasın henüz

bağını

yaşamadığını

inanmadığını

bilmenin

bilenmenin

IV.

ab-ı hayat

bengi su

ölümsüzlüğü

bu dünyada kalan için

biz ölümlüüz biliriz haddimizi

biliriz ki iki yüzlüüz

seni soydum gözlerimle

yabancı patentler basılmış gördüm

öbür yüzünde

oburluk gizlenmiş onursuzluğa

umursuzluğa bürünmüş dudakların

iç yüzün de

ve güzelim üç yüzünde

bana gelmek var

gel gurbet olsan çekerim

nöbet diye mehmet gibi

bodrum katlarında kentlerin

romatizmal ağrılarla

depem yataklarında

yaksam senin yabanlığını

bana bağlasam

ve şiiri insan gibi ağlasam

evsa

V.

yüzgeri dönenler sılasından
sevdasından çıldıranlar
ve sılasına sevdanın
bencileyin varmayanlar
anadolu anafonda böyle döner boynu bükük
varolmayı özetler
hakkına düşen bir yıldızlık dünyada

“ordunun dereleri aksa yukarı aksa”

alnımız ak
kalk gidelim sevgilim
insanımız susmadan
yolumuz
 çok
 çok
 uzak
cendereden geçelim
tahtalıdan binboğadan ağrıdan
erciyesten eselim

kalk gidelim sevgilim

sana susmak diyorum

I.

Rodos şovalyeleriyle ağ gerdik
akdeniz lodosuna
al eyledi yel eyledi
gel eyledi bizi akdeniz ufku

bambu kamışlarıyla asyada kurt aradık,
butha tapınaklarında hindular sustu
ve doğa kustu bizi

alamut bedenlerine güzelleri bağladık
ceylanları ürküten biz
nice gündüz ağladık

II.

anadolu kapularından atladık saf
saf ülkünün insafları olarak
bizimle doğan kader
geldi anadoluya kadar

bilirim kader bilinmez bir çizgidir
çekilir alınlara sancak savaşında
alır acılarını alınlarından
acı kârdır kulun kaçılmaz acıdan
umulmaz veriden gayrısı yaradandan
unutsam yeridir
insan ezgilerini
özgürlük atımında

al atlar gibi
kır atlar gibi
yağız atlar gibi
rüzgarlı bayırdan
tümünü atlar gibi

sümük tutmuş beton duvarlarını çağın
gerilerde seyretmek bile muhal olan
benden ilemsiz çayır kuşlarına
ve ardıç gölgelerine
kendimle süren savaş potinlerini çıkarmadan

köroğlü naralarıyla uzanıversem
yenilmek deseler
deli gönlümün yenilmesine
adım adım yürüdüğüm sema kapılarında
umut uskurlarından beni esir etseler
kapansam ayaklarına

evsa

III.

keder esti benden yana
linyit kokusuyla sardı
kasideli
oruç ağızlarını

benim dediğim nesnelere
nasıl işler nice işler serin işkenceleri
yağız yar gecelerine yüklenir
ve içlenir ozan
keder süngülerine yakan kelimeleri

siz sözün şiirine yaban
nasrettine yaban
dağ görmeden

orman arayan

benzerlerim

yaklaşmak size kader şiirdir bize
bu yüzdendir ki sizden gelecek olan

tavşanı korku

hin ukalılığı

tam vaktinde dönmenin

köpek balıklarıyla

kandan yuva sevincine

bir kadının siyah saçlarında

açılan krom karanlığı

yasal düşünmenin

senyör emrinde yasal düşmenin

günah kadar gizli

mezar kokusu

sizce yaşamak korkusu

evsa

IV.

karım kadarım benim

yokum varım benim

şunca yalnızlık içinde

geldin durdun karşıma

gül tutan ellerin

yar diye uzanır bana

sonra sözlerin başımdan tutar

kaldırır beni

başkaları gelir ki

onlardan yana

uyuzuna gezmek kadar

ölmek kadar ucuz

çarşafa düşen uyku

şile bezi çıplaklığında

ceylanı vuran sözün bencili

bir kuş konar karşıma

amansız renkler üfler

küfür mumyasına döndürür

içimdeki yarımlaşmış mumları

seni kaçırın rüzgar söndürür

gel ey beni gel eden
beni bana el eden
gel
sönmesin ocak
bağırma
soğuk bir nacak gibi saplanacak
sözlerinden
uzak kılma gözlerinden

evsa

V.

ise gelecekse sonuna sözün
et tırnaktan ayrılır
ak süt kararır gül memelerde
gün ağlar güneş ağlar
söz donar gülmelerde

Monet gözetti dünyayı Fuzul aştı zamanı
sen getirdin bencileyin bin anı
sorunlar içinde
yarınlar içinde
öz oluş içinde
 için
ifritti güzelliğin
habire kabir azabı ermek dileğinde
geceleri kobra kılıp sardım koynuma
arsenik masalını sularda içtim
cehennem dişlerime değmişti bir kez
ölüm yoktu dizlerime
sözlerime durak görmedim
varınca aradım
düşünüm dünüm
dünüm yarın içinde
içinde gönlümün

seni gördüm
duha zamanında yağmur yerine
şah-ı alem yağar şerha yerine
güneş parçalanmış aylar kırılmış
daha taze uykuya
daha yeni yerine
demir almak
açmak olsun diyedir
aşktan yana sözümüz

harman rüzgarı

--Kıranardı'na--

I.

pencerelerden beliriyor geceler
bomba suskunluğunda kenti gözlüyorum
buruşan perdelerin gerisinden gelenler
pencereler pencereler ah pencereler
çepeçevre cehennem içindeyim

balkon demirlerine ilgin gözlerin
yukardan bakar sevgi getirmez
gece gündüz şakır şakır seni bırakır
avuçlarıma gözlerin bir karanfil bırakır
akşamın göz kırpmasına
pencerelerden ulaşan o saydam yapı
cendereler içinde bırakır beni

II.

sizi tanımıyorum tanınmıyorsunuz ki eyy kent geceleri
yıllar verir yıllar eritirsiniz
işleyim adına işiniz oysa tümüyle yalan
bir avuç artık bırakmak için ardınızda
kurşun sülfür gibi çökelirsiniz saf yüreklere
kuruşlara bağlanan kurtuluş için
içimdekini kırarsınız

hey kelleri sırma saçlı yalanlarla donatan
şaşıllığını objektif gören kent
senden evet senden tiksiniyorum
çıkılmaz oldu bu yangın harmanından
insan için savaş şart oldu uyanık gezmek
kırlar ardındaki doğamıza eğilmek

III.

düşünüyorum emekleyerek ulaştığım gerçekleri
içim kabarıyor ölesiye göksu'yu görmek için
göksu mavi bu su hürlük
yağız gecelerin harman rüzgarlarıyla
göksu yağar gözlerime denizden büyük
ben göksuyu düşünürüm
yayla yörüklerini dinlerim kavallarla
ayaklarım takılır çalgılarına göksu'yun
çözülür sarılır ellerime harman rüzgarları
yalnızlığım savrulur savurur ben'i

merhamet varoşları

adamlar adımladılar meydanı
adamlar yalımladılar bakır ufukları
adamlar kırmızı kanlarını yanlarına aldılar
ve daldılar alınlarında kader kıranlarına

adamlar adımladılar meydanı
adımladılar adımlarını
küskün ve porselen dişlerini kelimelerde kırıp
anlarına daldılar
çok uzaktan ağlayan şehri selamladılar

(Aynı amaca yönelmiş duanın eşiğinde
kürek kemikleri sıcaklıklarını iletcek denli yan yana
ve fakat biri doğuya diğeri batıya dönmüş.)

adamlar kavşakta olduklarını anladılar
yaban yönlerini andılar
adamlar aldanmadılar

--kavşak alabildiğine kar yüzü
bir hınç kadar yumuşak
ak töreler gündüzü

evsa

adamlar

dur

durdular

selçuk kartalını

pençelerinden vurdular

ve osmanı sürüden ayırdılar

rengi resim görmemiş gözlerinin

birinin çalı gibi elleri

çakır ela gözleri

sırtını sınavıp yalçın kayalara

dağdan duyuldu ünlemeleri

--kavşaktır

dur

durduğumuz

merhamet varoşları

dile ve dine amansız indirdiğimiz

ak topuklu hasret perdelerine

zaten hasretiz

milletiz zaten

fırlak

iki şakak

kemikli yüzü

çırıl çıplak akşam ülkülerine soyundu

çatal yürekli adamın gündüzü

perişan kasıklarına çorak türküler soydu

(adam Tanrıkuluydu

adam korkuluydu)

kaskatı dondurmuş yüzünde sarıları
Van Gogh
elinde sarı fırça sapları
ve adamın alnında oturan
zaman hisarları
tombul tekerler gibi yürüyen kasları
bir diğerdı adam
ve adam sarı
sakladı sonra duaları
amin gibi dudaklarını ıslatıp
yüzüne sürdü toprakları
--kavşaktır

dur

durduğumuz

keramet koğuşları

medine şahit
işaret ve parmak yalayan ay
hallerine paralel yıldızları çiğneyip
miraç geceleri
miras çöl göğüsleri dinleyip
geliyorum
(gel
gel
geliyorum
gel)

evsa

adamlar adımladılar meydanı
bir asr düştü adamların üstüne
yitirdiler uzayı
- duyarlar sonrasını yokluğun
- duyduğumuzu duymazlar
duymazlar çocukluğun arefe günlerini
şimdi yokolan onlar
kaybolan bir ülkede yokolmadılar

sabah geliyordu şebnem ve çiğ kokan sabah
ben
sis
kustum
ve
sustum

tekil bir şiirin çoğul şairiyim
şehvet bileyen Endülüs nakışlarında
ve biliyorum

adam

be adam

bre adam

körbarsak gibi kıvrandıran çağın bakışlarında
ben bir yabansıyım
ben bir yabansıyım

adamlar adımladılar meydanı
ağlayan şehrin meydanlarını

evsa

evsa

La Jakond

duha selamlarıyla porselen dişler geldi
hüsnü aşk ellerine gidişler geldi
çöl semalarını tutan sevda saçaklarında
düşleri deste tutan efsun menevişler geldi
gözlerine yazılmış lacivert alın yazılarına

esridi buselik esridi gönlüm
esridi

La Jakond

ellerine

veballerinde eridi
peygamber bürdeleri
gülen geceler
gülen gelecekler
ve çargah perdeleri

evsa

de

ceplerinde yiten yılların cevizil uykusu
sümen ayaklarını basar
yüreğime
beni bilmeden gelen yaz uykusu
giden formalar dağ yıllarını aşar özleme

ölüm ne ki
bu yolda kolay olan can vermek
can tutkusu
kolay mı
sen
 sen
 senden uzak zamana
kalemsiz ozan olmak
kolay mı
gurbet olup yıldız saymak
camları bekar pencereden
dağ yıllarına deklanşoru indirmek
ve saklamak zamanı

oysa ben zorun zorunda kolaya teğet
kirpi koyunlarında uyutuldum
sözlerim batar
gevenlerden beslendim de
kolay kıldım zorları
dağlar eskittim sana geldim
de
ayıkladım kendimi
de
seni sevdim

bir kış gecesinde gar

I.

kedi gözleri yol gösteren yol kenarlarında yanıp sönen
içimizde kedi gözleri erir yıldızlar gibi içimizde
pis kentin portalinde seni yitirdim kedi gözleri söndüğünde
kedi gözlerince özledim seni yoksun içimde

umudum gün umudum gün umudum
gün eridim gün eridim gün
güm güm içim
güneş bekledim

dün güneşi gördüm yankı sevdasıydı
mehtap kundaklar gibi inler
yollarıma kara oldu bu günler
bu günler gücümü önler

bir kış gecesinde gar
bir yanda kar yağar beri yanda ben
gardan kalan anılar içinde
senin içindeyim

evsa

garda kış gecesiydi gözlerimi verdiğim
zaman oldu kaydı ayaklarımız
kayan ayaklarımız kırılan kafamız değildi oysa
arşimed gibi
“bulduk” diye sarıldık salaklığımıza
kayan günlerin kaydırağında
horoz şekeri sevincimizde
koştuk ateş böcekleriyle
kirlitemediğimiz kentin sokaklarında
bilmeden bulduk kendimizi

sen ilk aşkımsın dedim sana
aldandığını sandın kitaplarıma bakıp

oysa ben yalanın kendiyim dedim
yalan söyleyen senin gibi
ekmek yerim su içerim
taşa taş suya su derim
alabildiğine küfrederim ben içre
buysa anladığın gerçek
anlamadığını söyle
kim bilecek
yalanın kendi yalan dünya olduğunu

gerçeği yitirdiğimden beri yanında
yalanında gerçeği buldum diye

ilk aşkımsın dedim sana
aldandığını sandın kitaplarıma bakıp

II.

deklanşör iniyordu yıldırım mızrağında
bıyık tutan dudaklarımı cehennem ateşiyle yerken
darmadağın düşünceler içinde yaşıyorum
yaşıyorum seni derken çocukluk yıllarında

yağmur yağsın diye yılan yaktığımız yerler
şahmaranın masal diyarı oldu
yağmur yağsın diye yağmura bağladığımız
kedi gözleri gibi dönüşümlü geceler içinde
ağlar durmadan gelen bereketleri
diri dilber memesi emer gibi semadan
yağmura ekmek sakladığımızdan
ve
yağmur

yağmur

yağmur

sen ey tanrının çözülmaz bilmececi

yağ dur

yağ dur

yağ dur

evsa

köy yaşadım yıllar yılı kent hayaliyle
kentte seni bulurum diye
kaç kamyon eskidi kimbilir beni taşımak için
yaşamak diye kent hayaliyle

yaşadın mı sen de hiç köyde
gece serinliğinde tozduğunu
ve o mağrur beldede
işkencelerin sevildiğini
bayram olduğunu elbiselerin
elbiselerin sevgiden solduğunu
yaşadın mı sen de hiç köyde
kadının erkek olduğunu

ve bu kent içre benim kolu kopan dağ olduğumu
devliğimi yalnız sende bulduğumu
nasıl
nasıl
nasıl olur diye yıkıldığımı şimdi

küçük küçücük küçüklüğüm elleri toprak dolu
elleri hayat küçücük çocukluğum
büyük büyük büyümek için anadolu diye
seni bekledim

karda kış gecesi karşılanıp kaydığım
devasa tutkularım
onbeşinde ayaklarım
özünde buldu teri bu ter yalım benzeri
yaktı sensiz gözleri
kaldı kedi gözleri

şafak sürükleyen yılmalarla çarşamba kıyılarında
koştuk
 alçasına
 akçasına
 yağızcasına
hep bir ağızcasına coştuk
ben ve ben
konuştuk
konuştuk geceleri
 konuşturduk sakız kokan dağları
kanayan soğuk pınarlarına köyün
türkileri dindirdik
indirdik içimize
 dünyadan daha büyük geceleri
orda bıraktık yankıları
devasız heceleri
yalçın kayalarda erimez diye

evsa

ayrılırken göç destanlarını ağladım
süt kuzuları satılıyordu celeplere
bahçeler yeşil

gök yine mavi
toprak kokuyordu
dere akıyordu yine

içimde boğulan sevi içinde
selviler geçiyordu
son fatiha'mdı köy gibi yarım
ve

içten

işte anlattım tek sebebi yanmak olan ömrümü
bir hiçten biraz daha yarım olan ömrümü

ve dahası
nerde yarım öykü var nerde bir türkü yarım
kahramanı eksik romanların
susan ağıtların ezgisi
eskizi eski Nasrettinlerin
unutulan sevgilerin unutanların
ve baharlarsa yarım
onları ben tamamlarım
işte ben bu kadarım

göçmen kuşlarla döndü anılarım sıcak düşlerime
gözaltına aldığımda seni

yağmur yağıyordu
sina çöllerine biz yalan yakıyorduk
yılan yanıyordu cennetten çıktığına bakmadan
ve yılandan farkımızı anlamadan
yılan yakıyorduk

iki yanlı evrenin hep bu yanından
yalana bakıyorduk

evsa

III.

kedi gözleri süngüler ucunda sunulan sorular
kedi gözleri kerbelada susanan sancı yastığı
gönlüme uzanan ela gözlerin günahı kedi gözleri
kedi gözleri varoluşun boğulan varoşları

evren susmadan savaş rengine susayanlara
susun alçaktır susturulan insana

güneşi ezmeliyim gül kurusu yanını
kıyam durmalı durdurmalı güneşi
kirli gözlerin yüz görümlüğü diye
kırmalı putun boyundan düşeni

kum saatlarının ekvator boyunca yüreğime bastığı
ve beni kanımdan astığı zaman
bilinmeli gün gün bilinmeli gün
gün gün olmalı gün

can kırıldı

cam kırıldı

bir düğündü

gördüğüm

ben beni bildiğim gün

acılarım tuğla kırmızısı yapımı tutan
niçin onulmaz içimde hep eriten hep terleten soru
kırılan onurumu onarılmaz yerinden tutup
kırılan omurların üstünde irkiliyorum

pis kentin elleri irin gözleri irin
tanrı tanımaz kişilerin kişiliksiz günleri
kuşattı kentlerimi
yokluğun anıtında

bir asık yüz pusuda yansıyan
bu sularda boğulan ışıklarda
bağbozumlarına taşınan

yadsınan sözlerimle
garda

gardayım

karasevdaların karasında

garda

sevgilerin soluk renkleri daha da soluk
konuk olduğum gözlerinizde
andığım an karanın adını evren yıkılır
bu yüzde kırılır kamyon klaksonları
bu yüzde durur yosun tutan anılar
bu yüzde tutulur güneş
düşlerimde açıldı sana
bu kış gecesinde
dondurdum sesini erimesin diye içimde

evsa

ellerim üşüyen ellerim
ellerinde başlayan el olmamak
yakınımda ellerin
nasıl

nasıl

nasıl

ellerin el ellerin el ellerin

yağmurun omzunda bahar olur umudum
bir gün

bir gün

evet bir gün

gün açar yeşil çağlar bir gün

örgün bir çağ içine

seni

yani seni

son gün diye umdum

kedi gözleri yol gösteren yol kenarlarında yanıp sönen
kedi gözleri dönüşümlü kendine
ve bölüştüğüm yağmur içinde yağmur
delişmen yürekler inandığınca ak
tanrı yoluna izdüşümlü sevgiler

sevgilim sen sevgilim sen sevgilim
yüreğim sevginle sengin semai
yol ikimize yol yol ikimize
sevgilim sen sevgilim sen sevgilim
bizimle kedi gözlerine giden yol

evsa

divandan

ne gözlerin “ayn”a benzer
“zülfü siyahın” saç değil
ne “servi simin”e muhtacız
“ab-ı hayat” sunmuyor dilin

gerçi “şem’ine pervane yoh” amma
“dalmışım ummana” diyemeyen
bilsen bilmene de imkan yok
ah sultanım vah sultanım çok sultanım

“ben biçare-i şairem” nazm nedir bilmezem
ne sen bilürsün can içre canı
olamazsın ömür boyu çalışsan
--serv-i kadd-i sakî olup—
nûş edemezsin bizim divanı

?

var beni bekle e mi?

yar beni bekle e mi?

evsa

üs

özgür yüreğin bende atmalı
yaşatmalı değil mi evreni
yaratmanın aşkına diyordum ya
çatlayan yürekleri
şahdamarından vurmali söz
özgün düşünceleri diye

ey sevgili kunduraların ezdiği
kumların ben olduğumu bilmiyorsan
acıkan duyarlığımı duymuyorsan
ve duyurmuyorsan sesini
ben yokum yokluğum artık

üssüm sensin üssüm sensin üssüm sen
bir üs ki ses verir geleceğinden
sesimdir üssüm sesimdir artık

evsa

I.

sabırtaşı altında yanginhane yüreğim
yorum taşır kalubeladan
kalubela vebali ela gözlerin
sur üfleyen bakışlarından
ve yanginhane yükümlüsü
çatılan kaşlarından

geceler içinde evler

dürülen mendiller gibi

gömlek cebimde canlandılar
umut getiren yıldızları görmeden
evsa

yı anladılar

“elleri nakış
ninni gözleri
ve kaderi
yaz akşamlarını tutan güllerin
misvak dişlerinde yansıyan
aksıran esmer gülmeleri”

evsa

çareler çağrılır kimi yerinde evrenin
kimi yerinde iner perdeler
saksılar gibi çiçeklerine saklanan
geceler

 içinde

 evler

 içindeyim

evsanın evinde

 “Türkiye’de”

konuksever evsanın sevgisinde

ben

evleri tökezlerken

terlerken devliği evsanın kollarında

kın

 kanat

 ların

 omur

 ların

 dan indim

 “kalabalık

 fakat ılık bir zafer için

 ünledim”

kara kırlangıçlara lacivert bir akşam armağan için

düşünüre gönüldaşlık için

evsanın evindeyim

“dokuz yıldız altında
altında saman yolunun
yollarında can bulduğum
anadolunun”

evsanın evinde

“aşka susamış ezan ve ekmek
Allah adına sabah beklemek
sen ey ulaşılmaz EVSA
sana bir söz eklemek için
Musa mazlumlarından
ehram küfürlerine değin
harf arıyorum
muharip mahzenlerinde”

evsa

evinde evsanın
evsanın gölgesinde

gerindi

indi göğsüm

ve göğsünde ay gibi
yıldızları yürüdüm

II.

giden ayaklar gördü bu dağ

döner ayaklar

bana

sana

dair

merhaba!

esir-i veda oldu suların gölgesinde

üstümüze gölge düştü

EVSAAAA!

evsa

aksisada

bir ben varım bir de sen
yoktur gerisi ah... bir desen
sessiz

sessiz
yıldızı yürür gibi

gir yaşa sıcak ateş kanımda
yudum yudum peymanele
ne varmış sen de gör canımda
ağyar yersiz aşınalar elele

bir ben varım bir de sen
dersen evren renksiz bir desen
sensiz

sensiz
geceyi bürür gibi

sesim yalçın kayalarla yüklü dağdan dağa
hep yankılanan garip dağdağa
elveda derken gençlik köprülerinde
içimde sürececek bu aksisada

mahrama

visalin ulvi göğüslerinde
aşkın anlamın örtün
şiiirsel saçlarına
aşk atlasının renginden örtün

evsa

yalın halimiz

buğday benizlerine ay yorulmuş
heyecanlarına uzay yorulmuş
soluk soluğa konmuş sonbahar yaprağına
mahmur gözleri rüsvay olmuş vay yorulmuş

ne de nazire yunus'a

*“Tokat bir bağ içinde
Gönlüm bardağ içinde”
halk türküsü*

I.

yanardağ

lar yanarlar naralardan

kaynar pınar kaynar

“incecikten bir kar yağar”

sızılar dağlar

“yar yüreğim yar gör ki neler var”

elin kılıç yüreğin kın

yalın ayaklım benim

bana benden yakın

kınalı parmağınla

“yar yüreğim yar gör ki neler var”

çilek gibi domur domur

homurdanır durur içim

aşkın içim doldurur

bir içim sudur

“yar yüreğim yar gör ki neler var”

evsa

ne emekler oynamış elim
elim sancılar çekmiş
çizgilerden
doymak bilmeden
“yar yüreğim yar gör ki neler var”

borda eyledim kıyında
kördüğüm oldum
sözüm yanında
ya-kın-da
“yar yüreğim yar gör ki neler var”

zeytin dalım gül fidanım
fidan boylum gül fidanım
can kızım cancağzım
yok-sun umutlarında
“yar yüreğim yar gör ki neler var”

II.

iğde kokulu bahar yolu
yorulan gölgelerin altına konu
tilki sancısı tutan yıldız altında
akıl devlet çağırduğumuz kuyularda
cıvıl cıvıl anılar
iner dolu çıkar dolu

değirmen nöbeti gece
hece hece beklenir
uğultular içinde
buğday akşamlarını
kaval sesinde kamaşan ufuklarda
beklerim masal çobanlarını

pilavdan dönen kırık kaşıklar
eriyen âşıkların elinde
devrilmiş beşik
kertmeleri silinmiş
cennet sakası olurken yar
cinnete gelmiş adım
yalçın kayalarda yankılandığım
a s r a asla sığmadığım

evsa

toz bile olmayan kitaplar üstüne
çağla tadın sindi
korkan raflara
sığmadın
oku-yan

oku-nan
gözlerin geldi bugün
miş miş muşmula düşmüş
kuş uçmuş olmuş bitmiş diyorlar
geçen zamana bir bir gömülüyorlar
sonra seni düşünüyorum
sevmekte yalnız olunur
seven ben olurum
cevrini

YAR YÜREĞİM YAR GÖR

Kİ NELER VAR

andelip

yalın yalı palmiyeleri
pembe topuklarıyla fısıldadı
andelip içre selva
yağmur hicretlerinde sükunu vardı

güldeste gülmeleri çözdü düğmelerini
sonra tortop asıldı gamze
mimik tortusuna
yüzümde yer bulan dünyanın desteksiz korkusuna
küçük ayaklarıyla bastı
kayıkhanelerin sustuğu zaman
yıldırımından koparılan bu kıymık susulan çığlık
bu çığlık astı

astı beni ıslanan göz kapaklarına

BAB-ÜL FETH in kapılarında

İçindekiler

harman rüzgarı.....	5
fragment	7
mavili yağmur.....	8
gün dönümü.....	9
bir kişilk yağdı yağmur.....	10
neyleyim	12
benim eserlerim	13
migren.....	16
synchrony	19
gurbetle beş'e dört vardı.....	20
pencereden.....	21

gül taşımak	25
dönence.....	26
evet	27
lice'lice	28
sanlama.....	29
bir öykümüz var maymun olduğunuza dair.....	30
emin belde	31
şapka devrimi	32
anda	33
kendi adına düşer kes	34
ise	35
kırılan sevinç üstüne.....	36
masal gibi	37
iki parça oluptur evrenim	38
köstebek geveni	39
gelen zaman.....	40
rüzgarlı parmaklar	41
sana susmak diyorum	49
harman rüzgarı.....	58
merhamet varoşları.....	61
evsa.....	65
La Jakond	67

evsa

de	68
bir kış gecesinde gar	69
divandan	80
?	81
üs	82
evsa.....	83
aksisada	88
mahrana	89
yalın halimiz.....	90
ne de nazire yunus'a.....	91
andelip	95